

OSTAȘII

„AVANTULUI”

Fapta celor 14 dela Gârclina, constituie o drastică lecție pentru toți intelectuali din jud. Neamț. Un suflet de român neaoș, fără să aibă vreo legătură intimă cu jud. nostru, vine prin gestul său cărturăresc, să prețuiască manifestarea noastră curat românească.

Lucrul acesta, ne dovedește până la evidență, că „Avântul” trage din ce în ce mai adânci braze în ogocul culturii naționale. E necesar ca'n această cruciadă românească, să se înroleze toți cărturarii jud. nostru: profesori, ingineri, avocați, medici, preoți, învățători, toți cărturarii în genere, ar trebui să înțeleagă acest imperativ categoric al vremii noastre. De ce așta nepăsare!! De ce cărturarii noștri tolerează ca elementele străine de specificul nostru, să se erijeze în conducători și censozi, bi presel noastre, în lansarea și studierea problemelor culturale, pentru care n'au nici suflet, nici pregătire?

În rândurile noastre sunt atâtea elemente care fac cinste culturii jud. Neamț; de s'ar strânge în jurul „Avântului” toate aceste prețioase elemente culturale, s'ar forma o cetate culturală inexpugnabilă, iar elementele străine și-ar căuta de rosturile lor naturale, cu care Dumnezeu le-a înzestrat. Să stăm de vorbă, unii cu alții, prin această tribună românească. Să ne cunoaștem, să ne spunem păsurile noastre, să punem în discuție toate problemele noastre culturale, să valorificăm podoabele culturii vechi, să ne îndrăgostim de frumusețile jud. nostru; atâtea probleme stau în fața noastră și așteaptă mesterii iscusiți ca să le dea deslăgarea.

De ce să stă de vorbă cu noi străini de simțirea românească? (Citeam în „Reformatorul” din 5 Martie o. c. cum d-l M. L. Abeles declară cu emfază: „pentru că îmi place să stau de vorbă cu păstori sufleteghi”... iar în concluzie vorbește la imperativ: De acela mă adresez tuturor păstoriilor sufleteghi: Luați-vă (sic) exemplul de la Arhierul Aron... etc.

Între altele nu uită să ne dea și exemplul de stil și vorbă românească: „luați-vă exemplu”... „să sperăm că'n curând va răsar” (va răsar!) „când nu are să fie ura între oameni”... „că vom fi toți cu același drept de a fi om” etc...)

Constatăm dar cu durere, că elementele străine de cultura noastră, pe lângă că ne stălesc limba noastră strămoșească, se mai erijează și în pedagozi culturali dându-ne lecții de purtare românească!

A venit vremea ca să se trezească conștiința noastră culturală românească Apostoli ai culturii, dați semnalul deșteptării; terenul n' s'a descoperit; puneți în mișcare armele culturii, înroleți-vă în cruciada noastră culturală, punând la contribuție întreg sufletul vostru de buni români!

Dați sprijin acțiunii noastre atât moral cât și material. Gestul celor 14 dela Gârclina să ne fie pildă vrednică de urmat. Cine simte românește și dorește să ridice prestigiul cultural al jud. Neamț, să se înroleze ca ostaș, în cruciada Avântului.

Preot M. GAVRILESCU

COLABORATORII
noștri, sunt rugați a-și scrie articolele citite, pe o singură fată și nu mai lungi de trei pagini pe sferturi de coală.

HRISTOS A INVIAT!

Sf. Ambrosie al Mediolanului, vorbind de sărbătoarea Năsterei lui Hristos, observă, că de la ea ziua începe a crește, ea și cum ar vrea să arate prin aceasta începutul și sporirea luminii duhovnicești, care a răsărit pentru toată lumea din Betleem. Nu cu mai puțină dreptate putem observa și noi, că Învierea lui Hristos este în acel timp al anului, când toată natura se înțește și, oarecum, învie din morți, după gerurile iernii. Privind primăvara prin ferestrele bisericii, fără să vrem vedem într'însa niște semne vădite prin care pământul, în fiecare an, salută pe Birnitorul Iadului și al morții. Semnele de doliu de pe Golgota s'au produs odată pentru totdeauna, căci Mântuitorul n' mai odată a murit; iar semnele de bucurie ale Învierii se repetă mereu, căci Hristos, înviind din morți, nu va mai muri (Romani V. 9). El ar fi putut să moară și să învie în altă vreme a anului, dar a înviat anume atunci, când toată natura îl poate saluta prin a ei înviere.

Și pe cine se cădea tare să salute ea prin marea sa reînnoire? Dacă într'însa, după căderea stăpânului ei, Adam, a mai rămas vreo rânduială, dacă după iarnă vine iarăși primăvara, apoi această rămășiță de viață, natura o dăorește Stăpânului vieții, lui Adam al doilea, Care hotărînd să ștergă urmele căderii întâiului Adam, îndată după căderea acestuia, a luat în mână Săde sceptrul stăpânirii, cu care n'a știut să cărmuiască strămoșul nostru. De-așenea, dacă natura după mulțimea reînnoirilor sale, de scurtă durată, prin ajutorul primăverii, va vedea căndva răsărind peste ea primăvara cea netrecătoare și

veșnică, atunci când se va înbrăca în toată podoaba raiului, apoi toate acestea se vor produce numai pentru aceea, că Domnul, prin sângele său depe cruce, a sfîșit tot pământul și a comunicat tuturor stihurilor principiul reînnoirii și al nemuririi. Deaceia, pe cine să salute natura prin învierea sa, dacă nu pe Cel ce a înviat însuși și împreună cu sine a înviat toate, cum cântă Biserica. Între învierea naturii și învierea Domnului, legătura nu-i numai vremelnică, ci și de fapt. Natura

invie acum vremelnic, pentru că a înviat acum Cel ce o învie și tot pentru aceasta va învia căndva și pe veci.

O astfel de concepție despre raportul dintre primăvară și sărbătoarea noastră, sporește și bucuria sărbătorii, și dulceața primăverii. Învierea Domnului devine pentru noi, încă și mai măreață, când știm, că efectele ei nu se mărginesc numai la tot neamul

omenească, ci se întind asupra întregii firii. Iar primăvara naturii capătă oarecare înfățișare sacră, când aflăm că această reînnoire, a pământului, provine din unul și același izvor, din care provine și înnoirea noastră spirituală, că și ea-i fructul răscumpărării depe Golgota. După acestea se înțelege ce înseamnă, când Biserica noastră cântă, că într'învierea Domnului s'au bucurat cerul și pământul și cele dedesubt. Învierea Domnului este cu adevărat sărbătoare universală; căci pe Golgota, după spusa apostolului, s'a împăcat cu Dumnezeu toată lumea (Coloseni, I. 20).

Dar această pace universală va rămâne pururea în afară de noi, dacă nu o vom sălășlui în inima noastră! Toate împrejurul nostru se vor înnoi, iar noi vom rămâne vechi, dacă nu ne vom sili să fim noi. Priviți la fața naturii: primăvara e pentru tot pământul; toate înfloresc și strălucesc iar arborii ușați și acum sunt goi și fără frumusețe și prin înfățișarea lor stică farmecul naturii. Așa-s și sufletele păcătoase: ele, ca și arborii ușați, vor rămâne moarte, când toate se vor înnoi. Dar intru-e în Edem trebuie să fie toate numai podoabă, apoi cu sufletele păcătoase se va proceda tot așa, cum procedează grădinarii cu arborii ușați, adică ele vor fi tăiate și aruncate în foc.

Deaceia, ni se cuvine--și ni se cuvine numaidecât--să ne reînnoim din vreme și primind apa vieții, înălzindu-ne cu soarele harului, să începem să aducem și roade acestui har: trebuie să înviem aicea, ca să nu murim, cu moarte veșnică acolo!

† Episcop Nicodem

VALORIFICAREA PITORESULUI REGIONAL

Frumusețile naturii, bogățiile pământului și clima, sunt trei factori care hotărăsc de soarta unui ținut. S'a întîmplat că regiunea noastră se bucură din belșug de binefacerea acestor trei factori. Altfel nu ne-am putea închipui, de ce acest județ are așezări așa de vechi, încât numele unora trebuie căutat în toponimia preistorică iar obârșia altora la începutul

vieții politice a principatelor! Voievozii de odinioară și-au clădit, prin ascunzăturile munților noștri, cetăți, palate și biserici; cronicarii au cântat, cu graie de cazanii, frumusețile naturii; scriitorii mai noi—Asachi, Alexandri, Russo, Gane, Hogaș--au rătăcit în neșire prin farmecul munților și al văilor, ridicându-le înmuri de slavă.

Cuvine-se, dar, să reînviem

faima acestei Elveții a României, care este colțul nostru de țară.

Cheile Bicazului, Valea Tarcăului, Durăul, Broștenii, M-reă Neamțului, și toate celelalte mănăstiri, Valea Tazlăului și alte văi. Sunt minuni adevărate, minuni Dumnezeiești, în mijlocul civilizației veacului nostru, ateu și barbar.

Constantin Turcu

INVIEREA

de Vasile C. Șoarec

Unul din cele mai strălucite aze învierea Mântuitorului. După 1900 ani, învățăturile Domnului nostru Isus Hristos, înțelegătoare încă, cea mai înălțată pildă a jertfei de sine, pusă în slujba înălțării unei adânci credințe.

Măreția acestui fapt, împodobit cu toate frumusețile, pe care Apostolii l-au propovăduit pe seara pământului înnoiestor pătrec de omelie a întregii noastre credințe ce ne-au lăsat-o strămoșii.

N'am venit să stric legea, ci s'o îndrept, — așa a grăit Mântuitorul. În vâlnăgii patimilor te care a rămas glasul său. Într-o dată toată lumea de faptă răspundătoare spuselor Sale, nu mică a fost turburarea acelor ce stăpăneau un popor, slăbit de patimile cele mai de jos. Când slujba

menită să ridice pe om, deasupra tuturor, în toate zilele se făcea în templul alături de masele zărilor și negustorilor, a tot felul de amăciori, mare străduire a trebuit să câștige oamenii totare negustorilor cavăntei înțeleptului, care vor să ridice pe om din masele patimilor ce-l cuprinsese.

El, care grăise prin profeții, următor cuvintelor, că n'a adăugat nimic din înțelepciunea învățăturii ale sfinte. Nu a avut nimic de îndreptat, din ceea ce sfânta așezământul credinței. Evreilor, nici facerea leam, nici robia din Egipt; nici toate cele înnoiesc viața de aur a acestui popor, nu au știut de întă. Împotriva oamenilor timpului său. Viața de ade-vărată înțelepciune, înnoiesc, străduire, înnoiesc, aceasta aleașului

mănușchiul împotriva căruia S'a ridicat El.

Tu înnoiesc omenească, care ai avut parte din mila lui Dumnezeu să te ridici deasupra celorlalte victorioare, prin acest minnat dar, sufletul, este nevednică, dacă neînțelegând menirea ta, nu pui toate puterile să te înalți prin fapte, deasupra fapturilor, cu care nu ai deopotrivă, nici chipul, nici firea, ci numai vicața trupului.

Pătruns de acest minnat dar, cu care Dumnezeu a înzestrat pe om, Isus Hristos nu putea să propovăduiască decât dragostea și pacea între oameni. Avat-a Dumnezeu grija de păsările Cerului, care nici nu ară, nici nu sună și nici culeg, dar cu însușirea sufletesească a înțelegerii lucrurilor nu putea împodobi pe oameni, ca să se trăiască în huzar și algi în șerbire. Munca, această însușire care tot omului i-a fost dată în deosebi, trebuia să fie

PAȘTILE
LA SATE

de Mihai Avadanei

După săptămâna mare, în care nu se mănâncă oțet, hrean și untdelemn, Sâmbătă, prin amurgite, atmosfera este sfredelită de miile de flăcări, ce pâlăie spre cer, parcă vîind să trezească norodul ca să se pregătească pentru Înviere.

Cu zile și săptămâni înainte, este hotărât cine din ai casei merg la Biserică, în noaptea Învierii. Bărbații, cari adorm în Biserică, își pun câte un cercel în ureche ca să nu adoarmă. Uneori, mai găsești câte un creștin—după ce s'au stins toate focurile de prin grădini, al căror fum a curățit pomii de orice pericol din cea viemilor—urau—în stănele noștii, așteptând, în ascuns, să se arde copac arzând și sămînd în sus, de sub care—jurînd ceva antecristului, de obicei femeia sau un copil arit—ar putea să sape omul corăra, cu care să-și asigure lenea pe viață.

Ureșuș lăinușei, arată că se apropie miezul nopții, iar oamenii, vestindu-se din unii în alții, pleacă în procesiune spre Biserică, unde niciodată nu-i mai multă lume și mai multă cucernicie ca în noaptea Învierii. Satul tot e luminos, căci nicăiri nu se stînge lampa în noaptea Învierii și oriunde arde candela în colțul de lăsarit al odăii celei curate. În Biserică, cu înfrigurarea, lumea așteaptă smerită apariția purtătorului de cuvînt sfînt: preotul, care cheamă: „Veniți de luați lumină!”

În noaptea aceasta, toate urile se înăbușă, toate greșelile se iartă și toate gândurile rele sunt alungate; tineri sărută mâinile bătrănilor, bătrânii le sărută frunțile, se îmbrățișează toți, cuceriți de bucuria Învierii. După terminarea slujbei, toți se salută creștinește cu: „Hristos a înviat!”, îndreptându-se apoi, cu lumânările aprinse în mâini, spre case, unde duc vestea Învierii celor rămași acasă; toți ai casei se îmbrățișează, se sărută și se așează, după aceasta, la o masă depe care nu lipsește pasca și cozonacul, friptura de miel și slămina afumată, eruată într-o puțină, din porcui tăiat la crăciun.

continuare pe pag. 2-a

cinstită de toată suflarea omenească. Fața pământului e nesfârșită pentru închipuirea omenească; mai roditoare pe unele locuri și mai steapă în altele. dă din belșug hrană păsărilor, fiarelor, celorlalte vietătoare și mai cu ose-bire omului.

Numai șerbirii sufletului omenească, patimilor, se datorește lipsa de cumpăneală în care trăim noi oamenii. O deplină înțelegere a lucrurilor și o cât de ușoară jertfă de sine, cu dragostea pe care a propovăduit-o Isus Hristos, ne-ar fi dus pe linia călăuzitoare a vieții noastre.

Atât de adânci rălăcări au prins în sufletul celor întâi creștini învățăturile Mântuitorului, că n'au progetat să îndure toată urgia păgănilor și moartea, pentru ele.

N'au trecut de cât trei voacuri de când Hristos a dat omenirii legea nouă și împărățiile ce stă-

continuare pe pag. 2-a

PAȘTILE LA SATE

continuare din pag. 1-a

După 7 săptămâni de post, marea suferință sufletească a Invierii Domnului este sprijinită și de plăcerea fizică a unei mâncări variate și substanțiale. Măcar 1—2 din ai casei, nu dorm deloc în noaptea Invierii. În ziua 1-a de Paști, în basmale curate și cusute frumos, fii, ginerii, finii, cumetri, frații mai mici, leagă cea mai frumoasă pască și cozonaci și merg cu colaci la părinți, socri, nași, cumetri, frați mai mari, unde stau împreună la masă. Oua roșii nu se ciocnesc în ziua 1-a de Paști, căci se bat vacile pe câmp și nici nu se mănâncă, fiindcă miroasă gura.

A doua și a treia zi de Paști, toată lumea iese pe tâșanul cu scrânciobul, la care vâtafii cheamă: „haide loc!”.

Orice gospodină trebuie să se deo puțin în scrânciob, ca să se facă inul și cânepa.

Așa trec cele trei zile de Paști, la sate, urmând săptămâna luminată, în care toți bătrânii doresc să moară, întrucât cel mai fericit om, o ael ce moare în acest timp dintre Paști și Duminica Tomii.

Mihai Avadanei

O lămurire a revistei

„PETRODAVA”

În ziarul „Avântul” No. 129 din 31-III-1934, d-l V. A., vorbește mulțumitor despre revista locală „Petrodava” care a putut ajunge la No. 12, ultimul al primului ei an de existență.

„Se vorbește de o încetare a revistei; n-o credem. Ar fi păcat pentru colțul nostru atât de sărac în manifestări de cultură, etc.”

O măgulire pentru „Petrodava”. În calitate de administrator al revistei dela jumătatea anului, sunt nevoit să dau o explicație, nu tocmai îmbucurătoare, ca să se vadă de ce n’ar putea continua tirul început.

Din registrul de abonați se constată că revista a fost trimisă până la ultimul ei număr, la 368 abonați.

Profesiunea abonaților	No. abon.	Abonam. plătite	
		Întreg	jumătate
Profesori	28	3	—
Institutori	74	16	8
Învățători	143	10	20
Preoți	19	5	2
Avocați	10	2	2
Diverși	92	28	6
Bibliotecari	2	1	—
Total	368	65	38

Din cei 28 diverși, 4 abonați sunt de sprijin.

Comentariile sunt de prisos.

I. Ciupală

A apărut

„Morsul Comerțului și Industriei în 1932”, precum și „Activitatea Camerii de Comerț din Piatra-Neamț”. O interesantă broșură, pe care o vom discuta în ziarul nostru, ea fiind o succintă dare de seamă asupra activității economice din acest ținut al Neamțului.

INVIEREA

continuare din pag. 1-a

pâneau lumea, s’au închinat Lui. După mai bine de 1900 ani, de când învățătura creștină s’a înfrapat, cu durere ne facem întrebară: unde este adevărata învățătura creștină, azi, când numărul nostru al creștinilor cuprinde cam jumătate din toată suflarea omenească?

Pătrunsu-ne-am de poruncile lui Dumnezeu, sau urmând pilda fariseilor și cărturarilor iudei, ne pângărim clipă cu clipă sufletul și-l vindem satanei?

În copilăria mea, până la 14 ani, în școala primară și în cea de a doua treaptă, am învățat din cărțile sfinte, numai opt ani. Azi lumea școlărească învață și tălmăcește cărțile sfinte vre-o 12

Specula

cu făina de grâu

În vederea sărbătorilor Paștilor, orașul a fost aprovizionat cu enorme cantități de făină de grâu, provenită, atât de la morile din localitate, cât și de la alte mori din țară. Sute de prăvălii sunt pline de acest aliment de primă necesitate. Prețul de vânzare este însă de 9—10 și chiar 13 lei kgr.

Populația orașului și a satelor, revoltată și nedumerită, se întreabă cu drept cuvânt: cum este cu puțință să se îngăduie o asemenea scumpete și speculă?

Se știe doar de toată lumea, că prețul cel mai urcat al grâului este de 3 lei kgr., ba încă țaranii, în mare parte, l-au vândut cu un preț și mai scăzut.

Negustorii detaiști se apără, spunând că nu dâșii, ci morile au scumpit făina — și credem că au dreptate, ei nerealizând mari câștiguri.

Spre a înșela populația naivă, unele mori au recurs la o ingenioasă manoperă: au tipărit, pe fiecare sac, etichete — reclame, arătătoare că este făină de lux, calitate superioară, purtând numărul 00000 — cinci nule!!

Ne întrebăm atunci dacă marea cantitate de făină, care a inundat orașul, este numai de lux, cât mai rămâne din făină de calitate 1, II și III care și aceasta se vinde cu 7—8 lei kgr.?

Nerușinarea speculanților a atins culmea. Au transformat hrana zilnică în articol de lux.

Credem că autoritățile în drept, sunt datoare a face cuvenitele cercetări, controlând prețurile grâului și diferitele calități măcinate în mori, să stabilească, pe cale analitică, prețul real cu care să se vândă făina pe calități; și atunci vom vedea ce este cu pozeștea pretențioasă a făinei de lux.

Sărbătorile Paștelor bat la ușă; populația orașului și a satelor, săracă și numeroasă, care ține să-și aibă tradiționala ei pască, trebuie a fi ocrotită și apărută de orice speculă neomenoasă!

D. Hoge

EXPLOATĂRILE

PETROLIFERE DE LA GÂRCINA

E îndeobște cunoscut că în imediata apropiere a orașului nostru, sunt în curs de executare foarte importante lucrări de sondaje petrolifere. Sunt puțini, însă, aceia cari le vor fi vizitat și desigur, tot atât de puțini aceia care să cunoască stadiul lucrărilor și rezultatele obținute până azi, deși cercetările dela Gârcina, pe lângă aportul lor pur științific atât de viu urmărit de Institutul Geologic al României, mai au și un rol economic de o natură determinată în viața județului nostru și chiar a întregii economii naționale.

Determinate din necesitatea de a descoperi noi zăcăminte petrolifere, în țara noastră lucrările de sondaje, începute astă vară de Soc. „Concordia”, au continuat și continuă cu toată stăruința, mulțumită enormelor sacrificii bănești făcute de această importantă Societate petroliferă.

Totodată, fiind înzestrate cu echipamentele cele mai moderne în arta sondajelor de mari adâncimi, instalațiile dela Gârcina au dat posibilitate ca să se obțină rezultatele dorite din punct de vedere tehnic.

Astfel, Sonda Nr. 1 a atins apreciable adâncime de 1100 m. cu toate dificultățile aprovizionării — în situația de absolută izolare a acestui șantier — și ale terenurilor străpuse, care au fost și se mențin de o duritate excepțională.

Probele de teren extrase pe toată această adâncime, se află trimise la Institutul Geologic al României, unde sunt în corectarea unei comisii speciale, pentru a se stabili rezultatele obținute din punct de vedere geologic.

Din sursă autorizată suntem bine informați că aceste lucrări vor continua cu aceeași intensitate și bazate pe rezultatele tehnice de până azi, suntem siguri că munca și stăruința depuse în cercetările dela Gârcina, vor sfârși prin a aduce o lumină completă în problema pe cât de grea, pe atât de interesantă (importantă, vitală) a existenței și imbibiării formațiunilor azi bănuite ca petrolifere.

Dar pe lângă latura lor științifică și de economie generală, e cazul a observa că aceste lucrări și-au dat și un efect actual — prin aceea că populația indigenă și-a găsit o nouă sursă de venituri, prin diversitatea lucrărilor la care a fost solicitată: acorduri, continuu transporturi, amenajări de drumuri, poduri, cărăușia păcurii, a lemnelor, etc.

Își poate oricine închipui aspectul și pulsul pe care și l-ar lua viața întregii regiuni și în deosebi a orașului nostru, prin crearea și dezvoltarea unei industrii petrolifere în părțile acestea.

Instalații de pipe — line — uri (conduite), Rafinerii, construcții de șosele, nenumărate transporturi, etc. ar fi atât-a posibilități de plasare a elementului băștinăș, și tot atâtea surse de noi venituri și deci de noi înfăptuiri edilitare în orașul și județul nostru.

strânsă în câteva cuvinte. Dacă se va mai pătrunde vreodată omenească creștină de adevărul acestor spuse, va fi spros binele ei și a unei îndelungate împreună-vieții: dacă nu, piatră pe piatră nu va rămâne din toată îndrăznețea și înfruntătoare așezare omenească, oricât timp viețuitoarele cu chipul nostru, se vor încumeta să mișune pe scoarța pământului ca furnicile, să zboare în văzduh ca păsările și să înnoate în ape ca peștii.

Cu nădejdea unor zile mai bune și de înțelegere a celor firești, îmi întorc privirea către adevărații creștini, cititori ai acestei foi și, după datina ce-am apucat-o din străbuni, le zic:

Hristos a înviat!

Vasile C. Șoanec

ANCHETELE NOASTRE

SATUL SLOBOZIA

1 Km. la răsărit de Roznov

Istoric.

Cam pe la 1450, dacă nu cumva și mai înainte, pare să fi luat ființă în valea Cracăului satele: Bilăești, Călimani și Ivănești. După o piatră de inscripție găsită în Călimani (descifrată de Ec. Victor Gervescu) se constată că pe la 1672 satul Călimani avea o bisericuță — un fel de schit — cu mai mulți călugări, care se ocupau și cu stupăritul, de unde a rămas numele actual al locului de prisacă. Dar inundațiile dese ale Cracăului au determinat pe locuitori să-și părăsiască locurile și să se mute parte în Ivănești, parte în satele vecine, așa că pe la 1750 satul Călimani dispăre. Tot în asemenea împrejurări dispăre probabil și satul Bilăești, pe la 1600. A rămas numai satul Ivănești până pe la 1812, când, ciurma grozavă care a bănuțit în acea vreme în Țările Române, i-a secerat 3/4 din populație, așa că aproape l-a destiintat.

În locul acestor sate dispărute a luat ființă, cam tot pe la 1800, ceva mai la sud, într’un loc mai ridicat, un sat nou numit Slobozia, format din oamenii care fuseseră liberați (lăsați slobozi) de pe moșiile boierilor.

Primii oameni cari au pus bazele acestui sat au fost în număr de șapte, după cele șapte coturi ale Cracăului, unde și-a așezat fiecare gospodăria. Căci se mai păstrează și astăzi credința în acest sat că cine e așezat la un cot de apă, e apărut de rele și are noroc în gospodărie.

Acești șapte întemeietori ai satului au fost următorii: postelnicul D. Epure, C. Savin, David a Lupului, Ștefan Ostahie, Vasile Mircescu, D. Iacob și G. Ceașu.

Lângă aceștia au venit de s’au așezat și puținii locuitori din Ivănești, care scăpaseră de ciumă.

Cu timpul populația s’a mai mărit prin adaosul și a altor oameni mai de stănsură cum îi arată și numele: Pruteanu, dela Prut; Ostahie, din Nănești-Buzău; Ciubotărești, țigani badangii; Pănculeștii, aurari de pe valea Buzăului; Ivănescu dela Ivănești, Mircescu dela Mirceștii lui Alexandri, din Roman.

Monumente și locuri istorice

Ca monumente istorice putem considera piatră cu inscripția găsită în Călimani precum și o altă piatră găsită pe locul numit Troița, unde se spune că pe la 1600 ar fi fost un schit de călugări, dar despre care moș Gh. Toma, un unchiș sfătos de peste 90 ani, nu are nici o știre dela părinții sau bunicii lui. Mai este biserica făcută pe la 1816, de un oarecare Jipa, cu concursul sătenilor.

Ca loc istoric putem socoti Ivăneștii, sat vestit odinioară prin morile lui,

cele mai renumite din valea Cracăului, a le căror urme se cunosc și astăzi, despre care amintește și urătura: „La moară la Ivănești, cu trei cară mocănești, etc.”. Mai este Jidogina, în partea de Răsărit a satului, nume rămas — se crede — din vremea năvălirii Tătarilor, căror locuitorii de prin aceste părți, nu se știe de ce, le zicea jidogini. De altfel, în acest loc s’au găsit câteva cioburi de oale vechi și un vârf de săgeată.

Starea actuală:

Ocupația locuitorilor.

Până la 1926 satul Slobozia ținea de comuna Roznov; dela această dată, prin noua lege pentru unificarea administrativă, satul a fost făcut comună, având un număr de aproape 3000 suflete. Locuitorii se ocupă cu agricultura și plutăria; câți-va sunt fierari, cismari, lem-nari, croitori, etc. In comună sunt 3 ateliere pentru lucrutul mobilei impletite, a fraților Gămen, care execută comenzi atât în județul Neamț cât și în cele vecine.

Starea sufletească

Starea culturală

Locuitorii din Slobozia sunt firi ambițioase și rebele.

În 1907 au fost primii cari au început școala în județul Neamț. Sunt cunoscători de oameni și spirituali, deaceia fiecare sătean are pe lângă nume și o poreclă care-l caracterizează de minune. Le place să facă politică și fiecare partid politic mai însemnat are în comună câte o organizație.

În ce privește starea religioasă, se constată că 16 dintr’ânșii sunt stilști fanatici, iar o familie adventistă stabilită în comuna a izbutit, vreme de un an de zile, să convertească vre o 10 familii din Slobozia.

Biserica din sat are organizat un cor, care cântă în fiecare Duminică și sărbătoare sub conducerea d-lui D. Orghidan.

Se citesc în sat următoarele publicații: dintre ziare, Universul, Țara Noastră și Dimineața, iar din reviste: Drum nou, Duminica poporului, Albina, Vestitorul satelor, etc.

Gustul pentru citit și teatru pare a fi foarte dezvoltat și se datorește în bună parte influenței Căminului cultural, care datează aici de 10 ani, condus cu mult interes de d-l Gh. Orghidan. Căminul cultural dă în fiecare an peste 30 serbări și piese de teatru, iar cele 525 volume din biblioteca acestui cămin sunt insuficiente mai ales în timpul iernii. Activitatea culturală ridică simțitor moralul locuitorilor, iar în ce privește starea economică putem spune că Slobozia stă în fruntea comunelor din județ.

Ion Dănilă

PAGINA LITERARA

P A S T I L E

Vin Paștile cu flori, cu cântece, cu soarele primăverii, cu bucuria Inverii.

Din imensitatea arcuită și albastră a cerului, se scutură pulberea de aur a razelor calde, prietenoase, care surâd fericite. Lumina veselă a echinocțiului inundă și râde sgomotos, până în tainele codrilor, până în cămările cele mai întunecate ale sufletului, ca o ceață veselă de nepoi în casa cu lăstuni la ștreșnă, cu peri bătrâni și scorburi în prag și la ferestre, a unui bunic, care, lângă ulița copilăriei, în lăcaciul lui mohorit, zâmbește nostalgic amintirilor.

În crânguri, sub alunii care-și scutură amentii, viorele — fărâme de cer risipite pe pământ — zâmbesc azurii, cu ochi de stămine, tîrîtor cerești străluminale de înviere și de soarele primăverii.

Din arama frunzelor risipite de toamnă, te adasta florile Paștilor, firave ca inșerii cuminți, cu pocale immaculate, albe ca spuma mărilor, ca gândul lui Hristos.

Pe coastă, unde perspectivele orizonturilor sunt nemărginite, tonoraii, ridicați ca prinos cerului, de buchetul frunzelor ca smaragdul, se pleacă, discreți, spre rămănt, să-l vestească de preagătirea firii, pentru ziua cea mare a Inverii, iar ciobolca cucului, aristocrată, elegantă și

grijulie ca o dudule ce candidează la întâia iubire, răstînge lerbii, dela înălțimea ei, lumina de aur a primăverii.

Mugurii sînt gata să plesnască, ca să trumpă floarea albă a ci-reșilor și-a vișinilor și barzii anotimpului, păsările, își acordă lirele pentru simfonia cea mare a Paștilor.

Viața a rupt zăgăzurile ierneli și baletul ei, în pași de menuet și tarantelă, cucerește împărățiile lumii.

Se naște un nou cosmos, un poem — orchestrat de un mag cu puteri de zeu — armonizat vagnerian din mozaicul eromic al florilor, cântecul melodic, poli-onic, al păsărilor și lumina curată și caldă, ca o iubire sinceră, a primăverii, închinat Inverii Stăpînului tuturor stăpînurilor.

Sufletul nostru închiriat — sărman Icar rălăcit și înălțat pe limanuri care nu-i priesc, chinuit de abdicări, de gândul bătrâneții, a vieții tragice și desasperi de singure, care se deschide ca un prolog în fața veșniciei nepătrunse și dumnezeiești de liniștită! — venit din împărățiile de lumină ale Cerului, rob teluricului și patimilor, învie, trăește, măcar o clipă, minunea Inverii, care se înfăptuiește pentru el la Paști, când Hristos se ridică în toată slava Lui?

Mihai Cojocaru

Miserere, Domine.')

O Crist, mi-ai aduc la fine obosit
Și sîngerat adînc de-alăteia rele,
Tremurătorul suflet părăsit
În negurile desnădejdiei mele.

În veci dorind și'n veci nemulțumit,
M'au amî. at mereu tot mai departe
Căările pe unde m'au momit
Îspitele iluziei d. șarte.

O dulce Crist, și cum s'ar reflecta
Un crin de-argint pe-a apei unduire,
Apleacă luminoasă fața ta
Pe-a sufletului meu nemângăiere.

Și'nălță iar din tristul meu pustiu
Speranțele și-avânturile sfinte,
Cum se ridică'n cerul azuriu
Un stol de porumbei de pe morminte.

Nichifor Crainic

1) Din volumul de poezii „Darurile Pământului”, ed. Cartea Românească 1929.

În Tipografia M-rei Neamțu,

sub harnica și pricepută conducere a Prea Sf. Episcop Nicodem — Starețul M-rei, au apărut următoarele cărți:

Noul testament, tradus de Prea Sf. Episcop Nicodem. Un volum de peste 600 pagini, mărunt și frumos tipărit, cu numeroase și interesante gravuri — 80 lei.

Semințe evanghelice pentru ogorul Domnului, de Prea Sf. Episcop Nicodem, volumul III, cuprinzând menirea științei și artei — sau religia este știința științelor. Un volum compact pe hârtie velină, peste 400 pagini, 100 lei.

Paisie, de Protoiereul Serghe Celvericov; traducere din l. rusă după manuscrisul original, de Prea Sf. Episcop Nicodem. Un excelent volum, de peste 400 pagini, în care ni se descrie, vieața, învățătura și influența strălucitei act vitale a lui Paisie, fost stareț al M-rei Neamțu.

Memoriu, alcătuit de Prea Sf. Episcop Nicodem, pentru dovedirea drepturilor monastirilor Neamțu — Secu, asupra pămînturilor și pădurilor rupte din zestrea mănăstirilor.

Asupra tuturor acestor cărți vom reveni pe larg, în curînd.

Paștile fudulului...

Era în limbajul strămoșesc o vorbă curinzătoare a caracterului celor două mari sărbători creștinești: „Crăciunul sătului și Paștile fudulului”.

Căci, în adevăr, la Crăciun gastronomia era copios satisfăcută: se tăia porcul tradițional, se umpleau cârnații cei roșii și caltaboșii galbeni; se tescuiau dobele cu limbă, mairi și sgărți de urechi, în sânge proaspăt, lucruri care, toate, se stropeau din belșug cu vin, generos și dătător de veselie.

Iar de Paști, — pe lângă miezul sacrificat fraged și în afară de cozonaci de culoarea sofranului, de pasca subțire'n cunună dar groasă'n brînză și bogată'n stafide dulci și de ouăle roșii încondeiate, — avea obiceiul creștinul să-și ticluiască și un rând de strae noi, ca semn a învierii primăvarației. Și avea atunci omul, cu ce se fuduli: în zi cu soare dulce ieșea pe uliță, mergînd în fipt, ca orice om ce se simte încorsetat într-o croială nouă, într-o stofă ce n'a apucat să arunce pete și nici să se vâlurească de creți pe la genunchi și pe la coate. Era Paștile fudulului!

Cum va fi în anul acesta Paștile n'am putea spune de mai înainte. Sigur că fiecare creștin și-a făcut o rezervă de gologani pentru a întâmpina, cuviincios, niste sărbători așa de mari. Totuși, se poate bănuia că mergem din ce în ce mai greu, mai spre de chin. Căci forfotul obișnuit pe vremuri în prăvăliile de tot felul, înaintea sărbătorilor, a fost mult mai redus, iar pachetele de cumpărături minuscule, purtate cu grijă în degetul cel mic. Croitorii au stat în ușa prăvăliei, mai mult decît la masa de croit.

Iar mieii cei deuremi s'au arătat puțini pe uliți și băcăniile au desfăcut puțină făină de grâu, amestecată cu orz și fasole. Și pentru că tocmai atunci când trebuia, s'a ridicat și prețul zahărului, — așa de miraculoasă urcare, — omul și-a cumpărat mai puțin pentru îndulcirea a-luatului. Era o vreme cînd, în preajma sărbătorilor se ieftiniau lucrurile, pentru ca ieftinșugul să desfăcă multă marfă. Azi se vede că stihile economice care guvernează lumea s'au schimbat și dau lovitură din plin celor curbați sub diverse curbe de sacrificii.

De aceia mergînd într-o zi pe uliță și privind prăvăliile pustii, mi-am adus aminte de vorbele unui amic bun din vremea milităriei, care, sătul de a-nume mîncări de varză acră, frecvente atunci, obișnuia să exclame, cînd apăreau fasolele, — în hexametrul antic: Felix qui potuit mațum implere fasolis!”

A. A. Rotundu

A apărut

Anuarul liceului de băeți „Petru Rareș”, din Piatra-Neamț, cu interesante articole și studii regionale, semnate de către d-nii: **Constantin Turcu**: Viața, personalitatea și activitatea Profesorului Panaite Criveț; **Ioachim Botez**: Ion Creangă, scriitorul pămîntului; **Pr. C. Matasă**: Câmpul lui Dragoș; **Ion Dănescu**: Alunecările de straturi din Muntele Cozla; **P. Gheorghieasa**: Spicul din gralul popular de pe valea Bistriței; **Victor Andrei**: Incercare asupra climatologiei orașului Piatra-N.; **I. V. Cheteanu**: Turismul în jud. Neamț; **D. L. Stăbulescu**: Vechile școli din jud. Neamț; **Ion Tăzlaşanu**: Considerațiuni geologice asupra muntelui Petricica, etc.

Concert muzical

Vineri seara 30 Martie a. c., a avut loc în sala „Trianon”, concertul muzical, dat de elevii liceului de fete din localitate. S'au executat bucăți muzicale în solo, duet și cor. Toate bine reușite. Un succes desăvârșit a avut eleva Lefter, cu cântecul popular, „Mugur, Mugurel”, care este atât de românesc și atât de îndușător omenesc.

Dintre bucățile executate în cor, premiul întâi îl are, firește, aproape în permanență, „Dunărea Albastră”.

Concertul s'a prezentat foarte bine și a dovedit cu prisosință căl de competență este în materie și călă muncă a depus d-ra profesoară Sidonia Hogaș.

Stihuri pentru grîu

Ce sfîntă-i munca ta plugare!
Ce bine cuvîntat e rodul tău...
Doar pine dai la bun și rău
Cînd tu o ai atît de arare...

Te'nconșoră'n senin tîria,
Cald soarele te luminează,
În bobal care germinează
Îți e întreagă bucuria.

Sudorile îți curg pîriu
Din brațu'n carne-apasă greu;
Cî'n fiecare bob de grîu
E vrerea tu ai Dumnezeu...

Și dacă soarta ți-e nedreaptă
Frate plugar cu zîmbet trist
Nădăjduște și așteaptă...
Doar între voi s'o naște noul Crist.

Ion Vespremie

Beatus ero...

Lăuntru'l meu, cum colcăe.. văpze
Îar gînduri, corbi prevestitori de iarnă
Spre văgăuna vieții drum își taie...
Și tu mi vrea uitarea să s'ăștearnă.

II

Eu cat să uit...doar toate sunt o apă
Și bun, și rău — să trec pe rînd
prin toate...
Să'ncheie drumul nu ori ine poate...
Popas de-o clipă între cer și gospodă.

III

Cînd ochii mei închide-s'or spre viața
Cu liniștea cea albă și cea mare...
Găsi-voiu ticul, cel ce rost își are
Și'n zîmbetu'mi scripi-va dimineața.

Ion Vespremie

PLECARE

— FRAGMENT —

De a doua zi începu convoiul pe valea Jijiei. În gări inghesuate, opriri lungi. Bărbații rid și glumesc; femeile plâng cu glas tare, iar copiii privesc cu ochi nedumeriți, ascunzându-i apoi în fustele mamelor și spîrgînd auzul cu plînsurile neștutoare.

În gară la Albești se adună tîrîntii din cele opt sate dimprejur; vin cu pași grăbiți, să nu scape trenul.

D-l învățător și cucoana Veturia, slau în poartă și privesc la cei ce trec pe uliță.

— „Să trăiți, dom' profesor! Sărulăm mîna, ducă-l! Și să vă găsim sănătoși!”, — așa urează cel ce pleacă, deși nimeni nu poate ști cine va mai veni înapoi.

— „Să veniți sănătoși, băieți, să veniți sănătoși!” le răspunde Anania Probolă. Nu-l vine să se deslîșiască de poartă: vrea să vadă pe toți cum pleacă, așa cum ar dori să-l vadă pe toți cum se întorc.

Iată colo, vin flăcăii din Bui-măcești. E și Dumitru Rusu și Petruche Acașandrei, cel mai bun elev al lui, de acum citiva ani. Așfuri, uite-l și pe Grigore Tancu

cel leneș la scris, cum merge acum de repede, parcă ar vrea să nu-și piardă rîndul. Învățătorul îi cunoaște pe toți: acela-i însurat, acela are un copil sau doi, celălalt încă nu-l gospodărit, nici celălalt. Dar luați după înfățișare nu-i cunoști: nu vezi la nici unul din ei preocuparea pentru cei lăsați acasă. Din cînd în cînd chiuie, răsunînd trenului ce șueră în gară; își aruncă vorbe de gumă parc'ar merge la petrecere.

Iată glasul lui Petruche Acașandrei, cel sugubăi, adresându-se lui Grigore Tancu:

— „Măi Grigore, mai poți, măi? Nu ți s'o muet picioarele?... Las' n'avea grijă, că încă nu dai ochii cu Neamțul.

— „Dar crezi că mai dă el ochii cu Nemțul, măi Petruche? Să-l vezi cum intră ordonanță și șterge blidele la bucatărie!” zise altul.

— „Poate le lînge?” zvrîli vorba Dumitru Rusu.

— „Da de unde să lînge, bre? Nu vezi că n'are limbă?”

— „Măi, da' hîtri mi sînteți!” — dădu Grigore Tancu. Se cu-

noaște c'ăli scăpat de acasă și nu v'aud nevetele: acu știu eu că vorbiți!”

— „I-auziți, măi, cum ne-o furat-o! Se vede că poama-i acră de n'o putul-o ajunge și Grigore!” — făcu Dumitru Rusu.

— „Măi, Dumitru, lasă-l măi în plată Domnului, că t-ori plăti lui Nemțul... Dar otu face și eu ca prostul: șaga-i șagă, dar gluma-i glumă. Ce-al să te faci tu în rășboiu, dacă ești învățat cu nevastă? — îl zădări Petruche Acașandrei.

— „De asta-i pricină?! D'apoi, măi saracu zece unghoaice găsesc eu în loc, acolo... n'avea grijă!”

Grigore Tancu îl mușcă, piezîș, cu voia:

— „Las' nu te mai lăuda, că știu noi cite parele faci! Ia mai bine, măi fraților, să-l căutați în traisă și să vedeți de nu și-o luat o bucată de... nevastă, ca să fie mai sigur!”

— „De dănsul sau de dănsa?” întrebă Acașandrei.

— „Ba și de una și de alta, măi băeți, — ră-punse Rusu liniștit.

„Paza bună trece primejția ră. Eu mi-am luat tot ce-mi trebuie: și priminele și brici și săpun... să am; că acolo Dumnezeu știe ce ne așteaptă!” — încheie el furat de un gând.

Și grupul trecu înainte. Dar altul veni din urmă. Era cel din Petrești. Așezăți în rînd, ca în front, mergeau gravi, avînd în frunte pe Vasile Munteanu, cel ce muia ștreangul dela ham în donița cu apă și-și bătea femeia de auzia tot satul. În urma plutonului călca mărunț și nevasta. Trecînd pe lângă învățător se opriră:

— „Bună dimineață, dom' profesor!” strigă el vesel.

— „Să trăiți, flăcăi! Plecați, hai?”

— „Ne ducem, dom' profesor, că-i nevoie mare. Dar venim îndată!”

— „Așa, așa, băeți, bine faceți! Dac'as fi mai tînar aș merge și eu cu voi...”

— „Las' că nu-i nevoie, suntem noi destuli! Ați văzut ce mai de lume duce trenul? Și asta numai dela noi. De alurea tot așa... Cu pumnul îl batem pe Nemțul, dom' profesor!” încredință Vasile Munteanu.

— „Brava, Vasile, văd că ești vrednic, Da, mă rog, o iei și pe Maria cu tine?” Vasile se uită la femeie, clipind din ochi ca și cum abia aluncea din iei văzut-o acolo...

— „Da' tu atci erai?”

— „Iară și eu!” — răspunse ea, neștînd cum să-și mîntue vorba.

— „Ce cauți tu aici, fimeie?” întrebă el, apropiindu-se de ea. Femeia plecă ochii roșind și răspunse cu frică:

— „Vroiam să te duc până la gară...”

— „Să mă duci până la gară? Te temi că n'oiu pleca, hai?”

Și întinse mîna după gâtul ei... Maria închise ochii în așteptarea loviturii... ca atunci cînd o lovea cu ștreangul muțat în donița cu apă...

— „El o cuprîns, însă de după gât și o trase lângă el:

— „Las', Măriuță fată, că plec, nu te teme. N'a mai avea cine te bate... Poate că scapi de mine: mi-a face vreun neamț de petrecăntă!”

Ea ridică ochii către el, rugătoare. El îi zîmbi. Celălalt răsări. Răse și Anania Probolă:

— „Așa, Vasile, așa! Crușo că-i fimele bună!”

— „Așa, dom' profesor”, zise și Munteanu. „Și acu să ne cam ducem, flăcăi! Să ne vedem sănătoși, dom' profesor!”

— „Să trăiți, dom' profesor!” strigă și celălalt în cor.

Și plutonul porni în pas cadențat, avînd în frunte pe Vasile Munteanu, care-și ținuse mîna după gâtul fraged al femeii ce pășea mărunt pe lângă pașii lui rari și grel de comandant.

A. A. Rotundu

Politică sau Gospodărie?

O nouă consultare a corpului electoral se apropie. Propaganda insuficientă de doză mai mult sau mai puțin robustă a demagogiei și a promisiunilor va începe a-și lua calea spre urechile alegătorilor. Peste câteva săptămâni au loc alegerile comunale pe întreaga țară. Încă o consultare, încă o verificare a simpatiei care caută fiecare partid să o măsoare, desrădăcinând o popularitate uitată.

Aceste alegeri, cu caracter local, vor fi reformate succesiv în trambii și strampontină, rezultate lor trebuind să producă o deplină mulțumire șefilor ierarhici.

Încă odată afirmăm că de partid va îngheba produsul necesar pentru conducerea unui finit limitat. Repetarea aceluiași sistem, cu roade similare conducerilor anterioare. Iată ce va constitui alegerile comunale. Oare astfel de rezultate mai pot fi suportate de cetățenii urbiilor?

Astăzi avem în fața noastră o situație anormală, care te face să analizezi structura vieții politice în raport cu randamentul înfăptuirilor. Acum se ciocnește mai pronunțat ideea politică de partid, cu cea a gospodăriei. Cece în alte timpuri nu putea fi discutat sau înțeles, astăzi imperios își sapă cărarea spre suspiciunile adevăratelor greutăți.

Dacă ideea de partid este absolut necesară în conducerea generală a țării, pentru a asigura o stabilitate formală a principiilor de guvernare și a fost utilă în conducerile locale, când elementele conjuncturii economice favorizau o deplină stabilitate a continuității gospodăriei, nu același lucru însă se petrece și astăzi. Diferențierea necesităților dela loc la loc, cât și situația excepțională actuală, nu mai dă posibilitatea unui singur club politic de a menține gospodăria unei comuni. Iată pentru ce trebuie înlăturat sistemul care ne arată că nu se mai potrivește cerințelor acestor vremi.

Ultimii ani ne-au arătat cât de dezastruoasă este lipsa unei continuități, în gospodăriile comunale. Astăzi, când vezi un nou pericol care-l reintregește pe cel inițial, dacă se aplică vechiul principiu și la aceste alegeri, oare nu își asumă o prea mare răspundere conducătorii noștri?

Din fruntea gospodăriilor comunale trebuie să fie înlăturată politica, măcar pentru timpul necesar unei adevărate redresări spre normal. Listele gospodărești — unitate în cece privește gospodăria — trebuie să le găsească astăzi alegătorii în fața urnei de votare.

Listele de partid deslănțesc critici, fondate sau nu, patimi ce sunt în stare să înlăture o intenție bună, sau să încălzească și să oblađuiescă acte ce tind la rotunjirea patrimoniului personal.

Aceste alegeri trebuie să aleagă și momentul, ca cece este socoteală personală să fie înlăturat, pentru satisfacerea necesităților obștești. Oamenii ce au ca țintă ridicarea înălțurii lor, indiferent de culoarea politică, au datoria în aceste timpuri de a primi sarcina unei conduceri, care fiindu-le încredințată de cetățenii ce-i cunosc și apreciază, să găsească în concursul unui guvern, ale cărui principii și firmă, chiar dacă îl deosebesc, însă același crez al gospodăriei temeinice să le fie cărarea ce au de urmat.

Este imposibil ca odată încercat acest sistem să nu dea roade binecuvântate și să se încetățenească în politica noastră.

Orașe ale țării străine ce își păstrează conducătorii cu zecile de ani, nu au avut ca rezultat decât satisfacerea unei prosperități și satisfacții ge-

nerale. Dar pentru aceasta le-a trebuit și lor să ajungă la o maturitate politică.

Astăzi suntem constrânși să ne atribuim și noi această maturitate, ca măcar prin ea, să izbutim încetul cu încetul a culege roadele muncii și destoiniciei unor oameni, cari sunt menși a fi conducători, spre a ne scoate la limanul unei gospodării adevărate, căreia să nu-i lipsească continuitatea, prin înlăturarea politicii dintre treburile comunelor.

I. Timofte, avocat

POLITICE

PARLAMENTUL

și agitațiile revizioniste

Sedința de Miercuri după masă a Camerei a fost memorabilă. Două din cele mai ilustre personalități politice ale noastre: d-nii Iuliu Maniu și N. Titulescu au luat în discuție situația turbure pe care o crează în Europa centrală ideea revizuirii tratatelor.

Interpelând pe d-l Ministru de Externe privitor la măsurile ce trebuiesc luate, d-l Iuliu Maniu s'a făcut ecoul întregii Transilvanii protestatere, susținând că tratatul dela Trianon nu poate fi atins, întrucât acesta a constituit hotărârea de unitate națională pe veci a poporului românesc, proclamată la Alba-Iulia pe baza dreptului de auto-determinare.

Ceeace nu putem înțelege noi Români este pentru că Italia, ia azi apărarea unui stat ce a fost odinioară dușman.

Greutățile economice și financiare în care se zbate Ungaria nu sunt cauzate de tratatele de pace care i-au redus teritoriul, ci de consecințele războiului pe care le resimt azi toate statele europene. Numai o confederație a statelor sud-est europene sau dunărene ar fi singura cale posibilă de a scoate statele dunărene — prin urmare și Austria și Ungaria — din greaua stare economică, financiară și socială în care se găsesc.

Răspunzând d-lui Maniu, d-l Titulescu, a dat următoarele răspunsuri:

Revizionismul, este de două feluri: 1) Revizionismul italian, bazat pe credința că tratatele nu pot fi eterne. El are un caracter generos, găsind firească intervenția în folosul unui stat mai slab, și o c o t i i nedreptății și 2) Revizionismul ungar cu un caracter net egoist, practicând o operă de sabotare sistematică a ordinii actuale, creată de tratate.

Amândouă aceste idei sunt inacceptabile, dar dacă revizionismul italian e pentru noi o concepție greșită, cel unguresc e o concepție vinovată.

Legăturile noastre cu Italia rămân nezdruincate și va veni o vreme când ele vor fi mai trainice.

O eventuală revizuire nu s'ar putea face decât cu consimțământul statelor Micii Înțelegeri; ori acestea sunt, hotărât, contra unei asemenea idei. Tot împotriva revizuirii mai este și Franța.

D-sa mai arată apoi împrejurările în care s'a încheiat tratatul dela Trianon, accentuând că în fața hotărârii stabilite de marele puteri, Ungaria nu mai are drept de apel.

Granițele României sunt consolidate: 1) prin voința expresă a Românilor de peste Carpați de a rămâne deapuri realități la frații din Vechiul Regat și 2) prin alianțele României: alianța cu Polonia, Mica Înțelegeră, pactul balcanic cât și prin convențiunile dela Londra care au deschis o cale de normalizare a relațiilor noastre cu Rusia.

D. L. Stăhiescu

Situația învățământului primar

În continuarea anchetei noastre asupra situației învățământului primar, mai ales în legătură cu mișcarea școlară din județul nostru, ne-am folosit de datele necesare puse la dispoziția noastră cu multă bunăvoință din partea d-lui revizor S. Purice și a d-lui secretar Iliescu. Un izvor neprețuit de valoros pentru această anchetă sunt desigur informațiile date de d-l revizor C. Luchian, incontestabil cel mai bun cunoscător al problemei școlare din județul Neamț.

Ancheta făcută la sfârșitul anului școlar 1932—1933 de d-sa e în adevăr un document foarte interesant și păcat că a rămas înedit; prefectura județului nostru ar face un serviciu mare, publicând datele culese de d-l C. Luchian.

În decursul lui Noembrie 1933 au fost înscrși la țară 24.453 de copii pentru cursurile școlii primare, din acest număr frecventau numai 16.490 școala, deci un procentaj de 67.43 la sută. În decursul lunii lui Februarie au fost 24.889 înscrși și 17.147 frecvenți, ceea ce dă un procentaj de aproape 69 la sută. Frecvența ar fi de altfel încă destul de bună dacă ar corespunde acestor date realității. Cu ocazia inspecțiilor școlare făcute în decursul lunii Decembrie s'a găsit o frecvență de numai 57 la sută, în medie, frecvența ce s'a ridicat în Februarie la 63 la sută datorită unei reorganizări a învățământului complementar. Frecvența la orașe desigur mult mai mare, peste 80 la sută. La țară însă avem o frecvență școlară mult prea mică. Astfel au rămas în anul școlar 1932—1933 10.052 de copii în afară de școală, adică 28.32 la sută.

Am mai amintit în articolul precedent al ziarului nostru care sunt cauzele frecvenței s'abe. Amenzile școlare, chiar dacă s'au aplicat și numai în cazuri rare, nu s'au încasat, nici măcar 5 la sută din amenzile date nu s'au încasat și aici desigur că sunt devină autoritățile respective. Învățământul complementar e complet desorganizat.

Astfel, la 199 de școli primare rurale avem numai 82 de cursuri complementare, iar la 39 de școli urbane numai 5 cursuri complementare. Dar și aici avem de semnalat mari neajunsuri. Încercările de a relua cursul complementar întâmpină încă mari dificultăți și va trebui să treacă mult timp până se va putea aplica acest învățământ atât de necesar culturii unui popor.

Desființarea atelierelor practice a fost și ea o lovitură grea dată școlii, din cauza neprimirii și a reavoinței unora. Scuzele că atelierelor n'au dat rezultate bune este „o slabă și tristă scuză”. Desigur că ar fi trebuit să treacă un timp de câțiva ani ca să se vadă roadele bune ale acestui învățământ practic.

Lipsa unui corp didactic specializat a fost una din cauzele principale ale acestui nereușit, poate și lipsa de unelte și mașini necesare. De aici însă nu rezultă că atelierelor trebuiau desființate, că n'ar fi fost utile; deoarece nu ne arătau marile și momentane rezultate. Și cu toate acestea existau în județul nostru ateliere practice care au dat rezultate strălucite chiar, amintesc numai de școala de fete No. 3 din orașul nostru, care dispune de un atelier de crollorie, rufărie, cusături naționale, de cea de fete No. 2 cu un atelier minunat de țesătorie, școala de băieți No. 2 cu un atelier de tâmplărie. Și la țară existau ateliere bune. Așa de exemplu la Răpăciuni-Ceahlău un atelier de tâmplărie și unul de țesătorie și broderie pentru fete, la Hangu la școala mixtă No. 1 unul de țesătorie, la Săvinești unul pentru doage și măști.

Și toate atelierelor acestea au fost desființate, maestrile dela atelierelor noastre practice din oraș, n'au fost plătiți cu lunile, dar au muncit mai departe. Cine poartă vina desființării acestor ateliere practice? Nu s'au găsit fonduri sau neprimirea? Și totuși acum s'au găsit bani pentru 10 posturi de maștri și maștrii și astfel avem acum 7 ateliere la țară și 6 la orașe. Au existat însă cu mult mai multe acum 6 ani.

În numărul viitor vom vorbi despre situația corpului nostru didactic din județ și vom încerca să preconizăm câteva măsuri pentru îndreptarea rețelilor de care suferă învățământul nostru primar, nu va fi numai sugestiile celor dela „Avântul” ci și a celor competenți să-și spună cuvântul.

Al. Grigorovici

Sentința în procesul atentatului dela Sinaia și a Gărzii de fier

s'a dat Joi 5 Aprilie crt. Acuzații Constantinescu, Caranica și Belimace au fost condamnați la muncă silnică pe viață, iar membrii Gărzii de fier în frunte cu D-l Corneliu Zelea Codreanu, împreună cu ceilalți implicați: Nichifor Crainic, General Cantacuzino etc., dați în judecată cu prilejul atentatului, au fost achitați în unanimitate.

Depe Valea Bistriței.

Culegeri din Ianuarie 194
de C. Tanase Teiu

I

Frunză verde lemn domnesc,
Nici iubesc, nici nu trăiesc
Stau în loc și mă gândesc
Ce să fac cum să trăiesc?
— Am pus gând calugăresc:
Mă duci la mănăstire
Pusă-i mâna pe psaltire
Și ochii pe la copie
Am pus mâna pe icoane
Și ochii pe la cu oane.
Nici iubesc, nici nu iubesc
Uite-asa mă chinuesc.

II

Frunză verde trei păstăi
Pentru tine mândră hai
S'a uscat iarba n're vâi
Și plog de nouă clăi.
Pentru tine puicuță
Sa uscat iarba n'luncuță
Și plog de o clăiță.
Pentru tine mând uleană
Și uscat iarba n'poiană
Și plog de boi pe-o iarnă.

(Auxiliu dela N. I. Gămlău
lăcău de 21 ani din com.
Crucea Neamț)

NOUTĂȚI LITERARE, la

„LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ”

VASILE IONESCU, PIATRA-N.

Demostene Botez, „Cuvinte de dincolo”	Lei 40
M. Constantin-Weyer, „Cavalier de la Salle”	„ 40
I. F. Rouquette, „În căutarea fericirii”	„ 40
Damian Stănoiu, „Parada Norocului”	„ 80
N. D. Cocea, „Pentru un petec de negreață”	„ 100
I. Brucăr, „Spinoza viața și opera”	„ 14
Horia Furtună, „Iubita din Paris”	„ 90
Eug. Speranță, „Papillons”	„ 75
Ștefan Zweig, „Fouché”	„ 55
P. Chiață, „Arta politică”	„ 35
P. Gărcineanu, „Lângă Schitul lui Tărășă”	„ 50
Andersen, „Piatra Înțelepciunii”	„ 15
Ion Pribeagu, „Umoristice”	„ 40
Sergiu Dan, „Arsenic”	„ 60
C. Ardeleanu, „Pescarii”	„ 60

Revista „Fundajiilor Regale” pe Aprilie 1934.

Cu ocazia Sărbătorilor Paștelui, oferim rabat mai mare.

Manifestări culturale

Sâmbătă seara 31 Martie a. c., a avut loc în sala Cercului Militar, conferința D-lui V. Ghilescu, directorul liceului local, despre poetul latin Virgiliu. Desigur, într-o foarte sumară dare de seamă, nu se poate vorbi despre tot ce a tratat conferințiarul, după cum și acesta, în conferința destul de dezvoltată și bine studiată, pe care a ținut-o, nu putea evident, să vorbească despre tot ce înseamnă în literatură universală, opera lui Virgiliu.

Într-o sinteză magistrală însă, atât pe cât a fost cu putință, d-l conferințiar a scos în evidență părțile cele mai esențiale, arătând: geneza Enelidei, cadrele de tipar grecesc, în care s'a turnat însă conținutul roman, caracteristica sufletului latin, față de cel grec, umanitatea aproape creștină, a eroilor lui Virgiliu, față de cruzimea eroilor din operele grecești, subiectele pe care le-a tratat poetul, peripeciile prin care a trecut, izvoarele pe care le-a cercetat, felul cum a fost încurajat de împărat, impresia atât de puternică, produsă de lucrarea lui, la prima citire, încăl împărăteasa l'a rugat să nu mai citească fiindcă nu putea suporta unele momente prea sfâșietoare și, în fine, pare ea pe care o avea despre opera lui autorul însuși care a cerut cu limbă de moarte ca ea să fie arsă, ceea ce evident cu toată părerea de rău nu i s'a putut admite, nu se putea întâmpla.

În special a insistat d-l conferințiar și cu drept cuvânt, asupra acelor capitole din operă care tratează despre agricultură, păstorii, viața casnică, morala familială, ordinea socială și religia oarecum contractuală utilitară a Romanilor, toate ocupă și disciplini care au făcut țaria milenară a Romii.

Nesăpând din vedere tot odată, să releveze atâtea asemănări între unele pagini din Virgiliu și diferite producțiuni literare de ale noastre, fie populare, fie culte.

Fără îndoială, că atât prin subiectul ei, cât și prin modul de expunere și documentare, conferința d-lui Ghilescu — orice intelectual de marcă va conveni — a fost una dintre cele mai de seamă, ce s'a ținut în iarna aceasta în orașul nostru.

I. Fuioga

■ Cercul studențesc „Petru Rares”, centrul București și-a ales următorul comitet: M. Filipescu, pres., G. Juvara și A. Șoarec, vice-pr., M. Mrejeriu, casier, d-rele Eleonora Coșoreanu, Angela Gheorghijă, domnil G. Fidler, O. Ispir, St. Păunescu, membri, d-ra Eug. Bancea, d-nii Alex. Ionescu și Em. Avărvare, cenzori.

SERBAREA SĂDIREI POMILOR

Ca în toți anii, Camera de Agricultură în înțelegeri cu cohorta de cercetași și după dispozițiile autorităților locale, s'a sărbătorit sădirea pomilor Joi 29 Martie a. c. în grădina școlii No. 4 de băieți. Au participat toate școlile din oraș împreună cu cercetașii. De față au fost și reprezentanți autorităților locale. După un serviciu religios de sfânt, s'au săvârșit de S. S. Protoereul I. Manoiilescu și ceilalți preoți, a urmat curățarea reprezentantului camerei de agricultură, d-l inginer agricol Gh. Velea, explicând însemnătatea sădării și cum trebuia făcută plantarea. S'au plantat în grădina școlii, pomii donați de primărie. Cercetașii au plantat și ei pomi în livada internatului liceului și în curtea liceului. În tot timpul serbării muzica regimentului local, a înveselit mulțimea.

Procesiunea stâlpărilor

(în amintirea intrării lui Isus Cristos în Ierusalim) pe data de 31 Martie a. c. Din inițiativa unui comitet în frunte cu d-l primar al orașului Al. Gheorghiu, toate școlile din oraș, primare și secundare, încadrate de cercetași, formând o procesiune lungă, au parcurs străzile orașului dela Biserica St. Ioan din Mărăței până la Catedrala orașului, purtând în mână ramuri de salcie.

A fost o zi cu soare de primăvară, caldă, această zi de ajun a Floriilor. Pe tot parcursul cercetașii au făcut garda procesiunii, iar la biserică tot prin îngrijirea cercetașilor s'a format cercul ocupat de preoți și autorități.

Stâlpările (ramuri de salcie) au fost culese și adunate tot de cercetași, din lunca Bistriței, în după amiaza zilei de Vineri 30 Martie a. c.

În aceste ocazii, ca și altă dată, cercetașii au dovedit că pot îndeplini cu demnitate însărcinările ce li s'au dat.

La festivalul artistic

dat de liceul de fete, sub conducerea D-rei profesoare S. Hogas în seara de 30 Martie, s'a cerut concursul cercetașilor pentru ținerea ordinei în sala de festivități al liceului de băieți. Cercetașii: Albu Emanuel, Ioniță C., Sotir Gh., Verșescu Ștefan și Vasilescu I. însărcinați cu această, și-au făcut datoria conștiincioasă, pentru care au câștigat mulțumiri.

Eliberarea

unui implicat în fraudele dela uzinele comunale Piatra-N.

Am arătat la timp că la uzinele comunale din localitate s'au săvârșit importante fraude de către șeful contabil și unii subalterni. Expertiza a stabilit că totalul sumei defraudată este de 400.000 lei. Din cei trei arestați a fost eliberat tânărul N. Moalea, care îndeplinea funcția de încasator.

CERCURI CULTURALE

Săptămâna trecută a avut loc un interesant cerc cultural în com. Bodești de Jos. După o frumoasă slujbă religioasă ținută de pr. G. Grosu au vorbit d-nii V. Dorohonceanu, învățător, despre însemnătatea postului mare, apoi preotul paroh despre rugăciune. După amiază a avut loc serbarea școlară cu piesele de teatru „Isprava” și „Mana vacilor” conduse de d-l și d-na inv. Livezeanu. Au vorbit d-l inv. V. Hizan despre roadele învățării documentând cu multă abilitate folioasele școlii și inv. G. Idriceanu despre folioasele albinăritului Șirul conferințelor l-a încheiat d-l V. Dorohonceanu arătând pe scurt cari sânt folioasele cercurilor culturale.

◆ Duminică 25 Martie a. c. s'a ținut în localul șc. prim. din com. Pângărași—Stejaru un frumos cerc cultural organizat de d-l inst. Gh. Constantinescu dir. școlii.

Dimineața s'a oficiat slujba religioasă de Părintele Ilarie Lupașcu în Schitul-Castel.

În ședința publică d-l inv. Cocea a conferențiat despre marele poet Gh. Coșbuc și despre „Horia, Cloșca și Crișan”.

D-l Constantinescu a elo-

giat activitatea culturală și morală a d-lui Orzescu, inv. D-l inv. Sava a executat cântece populare cu școlarii. La această serbare au asistat numeroși săteni care au rămas foarte mulțumiți de cele auzite.

◆ În com. Săvinești a avut loc în ziua de 25 Martie crt. ședința cerc. cultural „Roznov” sub președinția d-lui I. V. Gervescu. Lecția practică din agricultură „Altoitul” la cl. VI și VII-a a ținut-o d-l I. Iliescu, și criticată de colegi și de d-l Revizor școlar C. Luchian a fost calificată cu „bine”.—Masa s'a luat în comun la Pr. Const. Mihaiilescu. Ședința publică a constat din coruri, recitări și dansuri naționale. pregătite de d-nii T. Macovei, d-na Iliescu și d-ra M. Pececk.

S'a jucat de către elevii curs. supra-primar, piesa de teatru „Vreau să fiu primar”, interpretată f. bine de elevii pregătiți de d-l Iliescu. D-l Revizor a mulțumit învățătorilor dela Săvinești pentru activitatea ce-o desfășoară Muzeul ce s'a înființat la această școală, este unul din cele mai variate din județ.

Ceasul din Agapia

În anul 1897 M-rea Agapia a fost înzestrată cu un ceas în valoare de 1800 lei argint, care s'a instalat în turnul principal dela intrare. Donatoarea acestui valoros obiect a fost înfocata creștină Smaranda N. Teodoru din Galați, născută Tutov, în anul 1834 și decedată în Febr. a. c. în vârstă de 100 de ani fără 2 luni.

Cu ocazia incendiului, ceasul s'a defectat și a fost reparat cu cheltuiela donatoarei. În timpul războiului, se zice că unii șoferi i se defectase mașina și ar fi scos o piesă care ar fi improvizat-o la automobilul său.

În vara trecută, două vizitatoare marcante, d-na Sân Georgiu și d-na Andrei, soția fostului subsecretar de Stat, au propus stareței Fevr. Lupu colectarea unei sume pentru reparația ceasului. Planul s'a realizat cu mult succes, adunându-se 6200 lei și cu ceace a mai dat M-rea s'a reparat în atelierele șc. de Arte și Meserii din Iași. Așa că înainte de St. Sărbători ale Paștilor ceasul va fi instalat de către d-l Ing. Isidor Mihailescu, la locul său, unde va povesti în șapte tapetele unor inimi caritabile.

C. Tanase Telu

LIBRĂRIE

O ADEVĂRATĂ LIBRĂRIE ESTE
TEMELIUL CULTURII OMENEȘTI.
LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ
V. IONESCU PIATRA-N.

și-a înțeles acest rol de
căpetenie față de public
pe care îl roagă să sprijine
existența ei.

INFORMAȚIUNI

◆ La 8 Aprilie cor. apare în localitate revista „V. Conta” sub auspiciile cercului studențesc „Petru-Rareș” al studenților Nemțeni.

◆ În seara de 11 Aprilie (a 4-a zi de Paști) are loc în Saloanele Prefecturii o-bișnuita serată de vacanță a studenților creștini din jud. Neamț.

◆ După cum se știe com. Zănești este un important centru stilist din județ, unde reprezentanții bisericii se străduiesc zadarnic să pue frâu răului stilist. Afăm acum că stilisti și-au clădit o biserică aparte. Autoritățile tot nu au măsuri?

◆ Joi 12 April cor. va avea loc în sala teatrului un grandios spectacol dat de Soc. „Tennis-Club”. O revistă locală va face deliciul asistenței; spectacolul va fi urmat de dans.

◆ Sâmbătă 9 Aprilie are loc la Tg.-Neamț în sala „Pavilion” o serată studențească.

◆ Trib. Neamț a condamnat pe V. G. Manteanu din Crăcișoani pentru ultraj public la 1 lună închisoare, 500 lei amendă și 600 lei despăgubiri civile.

◆ G. Mihailă din Mărgineni, trecând prin fața magazinului de manufactură „Bazarul Noutăților” a furat ziua mare un bal de stofă. Arestat, a fost judecat și condamnat la 2 luni închisoare.

CONVOCARE

Școala Comercială Superioară, Piatra-N., convoacă părinții elevilor, corespondenții, profesorii școlii și toate persoanele care se interesează de bunul mers al școlii, la Adunarea Generală, care va avea loc în ziua de 15 Aprilie a. c. la orele 10 dim.

La ordinea zilei:

1). Constituirea comitetului școlar în locul vechiului comitet dizolvat de Casa Școalelor.
2) Aprobarea contului de gestiune.
Dacă la data de mai sus, Adunarea nu va fi în număr, se va ține irevocabil cu orice număr de membri, la 22 Aprilie a. c. la ora 10 dim. cu aceeași ordine de zi.

Președintele Comisiei Interimare,

(ss) I. I. NICHIȚA

Secretar, (ss) I. Tăzlăuanu

Atențiune!

Abonamentele se plătesc, **contra chitanță** din registrul prevăzut cu **stampila rotundă** a gazetei, numai d-lui V. Ionescu, la librărie, sau d-lui C. Tanase Teiu, încasatorul autorizat de noi a vizita pe abonați.

Orice altă persoană se va prezenta în numele gazetei, pentru acest lucru, să fie refuzată.

ANUNT

Casa asigurărilor sociale Piatra-Neamț, face cunoscut D-lor proprietari de imobile, că având imediată nevoie pentru instalarea dispensariilor medicale și a farmaciei, de un local cu minimum 8 camere, să se adreseze sus numitei Case în strada Ștefan cel Mare Nr. 13.

Se preferă localurile situate în apropierea sediului actual al Casei.

Director, EMIL LUPU

◆ Consiliul și epitropia bisericii Sf. Gheorghe a împartit Marțea trecută săracilor parohiei, făcând și zahăr pentru sărbători; iată o faptă care se înalță mai presus de orice laude. Totodată menționăm că tot prin contribuțiile benevoale ale enoriașilor s'a colectat numai în două Duminici suma de 6000 lei necesară cumpărării unui rând de 6-dădii pentru parohi, care mulțumeste pe această cale binevoitorilor.

◆ Ion Scurtu zis Bejan din Mărgineni a bătut grav pe Const. D. Vlad din aceeași comună lăsându-l în nesimțire. Parchetul face cercetări.

◆ Judecătoria locală a condamnat pentru furt pe C. Tudose la 1 lună închisoare, C. Florescu la 5 zile și Ecaterina Ringa la 15 zile.

◆ Vasile M. Șerban, fost agent fiscal în com. Costișa a fost condamnat la 2 ani închisoare corecțională pentru că a excrocat mai mulți invalizi și văduve de război încasându-le pensiile.

◆ Trib. Neamț, condamna pe G. Bele, N. I. Vornicu, N. G. Păduraru și alții la câte un an închisoare corecțională și plata sumelor împrumutate pentru înstrăinare de gaj.

◆ Faibîș Roșu din Buhuși a fost condamnat la 1 an închisoare corecțională și 9000 lei despăgubiri civile lui P. Michel tot din Buhuși pentru înșelăciune și piastografie.

Acest Faibîș fiind reprezentant al casei „Singer” a vândut reamantului o mașină de cusut și după ce a încasat banii a înaintat casei o poliță semnată în fals.

Au plătit abonamentul

D-nii: M. Andreescu inv. 200 lei; Ing. Stoicoiu 150 lei; I. Nichita, profesor; Inginer Niculescu Dacu; Inginer E. Naum; av. Cheteanu; Gh. Mihailescu, prof.; V. Gheorghiu; Ing. Iosub M. Preotu; P. Diaconescu; Lt. Romanescu; Revent, Tarcău; Al. Gheorghiu, primarul oraș; Luca, primar Bicăz; Tulbure; Pr. Tr. Lefter; D. Diaconescu; V. Grigoriu; Gheorghiu dir. B. N. R.; Pr. Manoiilescu; d-ra Andronic inv.; Maior Chieulescu; Dimitriu pensionar; C. Florescu, Casier B. N. R.; G. Drăgan, Casier Primăria Piatra-N.; Iosub Konrad; Petre Stoica; P. Gayrand; C. Cazacu inv.; D. Panaitescu inv.; Costache Gh.; Gavrilovski; V. Postărik; Zamfirescu Ion; Ioniță Ion; Ion Baicu; Iosif Dușoiu; Mihari Mihari; Gh. Iamandi inv.; Maior Nistor; Archimandrit Mina Prodan; V. Zachman, farmacist; Vorel, farmacist, Carol Zani; H. Juvara, prop. P. Balii, farmacist; Herșcovici M.; Ion Lazariu; N. Maxim; I. Luca; Take Mihailescu; V. Anton avocat; L. Mrejeriu, a câte 100 lei. V. Dobrescu, prof. T. Ivașcu; D. Mareș, inv. Maica Dogaru, Varatec, a câte 50 lei. M. Poli 25 lei.

„Avântul”

urează cititorilor și
abonaților Sărbători
ferice și le spune
un creștinesc

„Hristos a înviat”

Doriti Cozonaci frumoși?

li veți avea numai în cazul când veți cumpăra toate articolele de coloniale dela

Magazinul V. V. Theodorescu

fiind cel mai bine asortat numai cu mărfuri de prima calitate aduse direct din prima sursă. Aceasta îmi dă posibilitatea să vând cel mai ieftin așa că orice concurență reală sau prin scris nu îmi va putea sta înaintea. Deci, rog stăruitor onorata clientelă să fie ferm convinsă că numai la THEODORESCU se pot găsi mărfuri din cele mai proaspete și de primă calitate iar prețuri cu adevărat ieftine, în realitate și nu prin scris.

În magazinul meu, în afară de marele asortiment de coloniale, delicatose, pescărie și brânzeturi veți găsi și un mare asortiment de tot felul de băuturi dela cele mai renumite case.

Vinuri renumite din pivnițele Odobești, coniacuri și romuri dela renumita casă Naville, licheruri, vinuri și vermouth dela renumita casă Francesco Cinzano, Șampanie Mott 1914, etc.

Mai presus de toate onor. clientelă, să aibă deplina mulțumire pentru cheltuielile făcute de Sărbători și pentru ca să iasă cozonacii cât mai frumoși, rog stăruitor ca înainte de a face cumpărăturile să viziteze și magazinul meu unde cred că neapărat veți găsi tot ceea ce vă trebuie

● LA PREȚURILE CELE MAI CONVENABILE ●

Sper mult în concursul și în încrederea ce îmi veți acorda și vă salut cu toată stima

V. V. THEODORESCU

Magazin de Coloniale, Delicatose, Pescărie și băuturi renumite

La Bodega Vânătorilor „Carpați”

Cu ocazia Sf. Sărbători de Paști și sezonului de vară am renovat complet localul de aperitive și restaurant aducându-mi un transport de vinuri din renumitele podgorii Odobești și Drăgășani. Aperitive zilnic proaspete și un bucătar special pentru restaurant.

Prețurile cele mai reduse.

Tot odată ca la mine nu se servește la nimeni renumita **BERE AZUGA** ● Rog buna clientelă de a ma onora cu prezența.

D. I. COMAN
STRADA ALEXANDRU CEL BUN

BODEGA ȘI COFETĂRIA ♦ C. MIHALACHE

anunță onorata clientelă că în vederea sărbătorilor de Paști execută orice comandă de Cozonaci, Pască, Cornuri și tot felul de patiserie

Deasemenea a pus în vânzare renumitele vinuri de Drăgășani cu prețurile cele mai **CONVENABILE**

Consfătuirea dela Primărie

Miercuri 4 Aprilie crt. din inițiativa d-lui primar Gheorghiu și a Pr. C. Matasă, au fost convocate la primărie mai multe persoane din oraș în scop de a se consfătuși asupra valorificării climatice și religioase a orașului și județului. Pentru recunoașterea orașului nostru, ca stațiune climaterică conform legii; s'a alcătuit un comitet format din d-nii: primarul orașului, medicii primari ai orașului și județului, medicul șef al spitalului, d-r Șt. Coșereanu, inginerul comunei, V. Șoarec avocat, N. Pascu profesor, Fr. Lengyel dir. fabricii „Mucava”, Pr. C. Matasă, Victor Andrei profesor și C. Turcu profesor.

S'a încheiat un proces-verbal de constituire a comisiunii climatice, care va fi înaintat Minist. Sănătății.

Răspunsul

D-lui Ministru Dr. Anghelescu la telegrama trimisă de asociația profesorilor secundari.

Asociația profesorilor secundari a hotărât, în una din ședințele sale, să se trimită o telegramă D-lui Dr. Anghelescu, Minist. Instruc.

La aceasta d-l Ministru a răspuns următoarele:

D-lui P. POPOVICI profesor Piatra-N.

Vă mulțumesc pentru telegrama D-tră și vă asigur că voi pune toată stăruința pentru satisfacerea dreptelor revendicări ale Corpului didactic.

Ministru Instrucțiunii
Dr. C. ANGHESCU

D-l profesor D. Gusti, directorul g-l al Fundației culturale Regale „Principele Carol” București, prin adresa No. 119 din a. c. în act cu mulțumire de activitatea ce desfășoară echimul cultural din Slobozia și aduce laude conducătorilor.

♦ Sâmbătă 14 Aprilie ora 9 seara Cercul „Petru Rareș” organizează un „Concert” cu concursul D-lor Miron Șoarec, Petrișor Manolă și Ferri Waisa dela academia de Muzică din București.

UN PĂR FRUMOS și BOGAT

contribue foarte mult la frumusețea omului. Buna îngrijire a părului este deci o chestiune importantă pentru Dv. care țineți să aveți o înfățișare elegantă și distinsă. Dacă doriți să vă păstrați pentru totdeauna un păr abundent și frumos, atunci citiți interesanta broșură No. D 8 pe care ne facem o plăcere de a vi-o trimite gratuit, pe baza bonului alăturat.

Veți afla multe lucruri noi despre creșterea, viața și moartea părului. Veți găsi descrierea unui tratament adevărat științific pentru distrugerea mătrefei și oprirea imediată a căderii părului, precum și îngrijirea oăgnită pentru dobândirea unui păr mătăsoș și bogat. În 2 zile aveți la Dv. gratuit broșura D 8 dacă trimiteți chiar azi, bonul alăturat, împreună cu adresa Dv. exactă către

Laboratorul Vorel, Piatra-N.

GRATIS

Alături de această broșură, vă trimitem și un BON No. 1 de talon și de trimitere către Laboratorul Vorel, Piatra-N.

SEMINȚERIA FLORĂRIA ȘI PEPINIERĂ EMIL C. BRUDARIU—PIATRA-N.

CERETI CATALOGUL GRATIS
SEMINȚE AGRICOLE: TRIFOIU
LUCERNĂ SFECLĂ PENTRU VITE

Semințe de legume și flori. Pomi roditori de tot felul. Arbusti floriferi și ornamentali. 25000 Pansele uriașe și 200.000 diverse răsaduri de flori de primăvară și vară

Culturile și Serele Str. Adamescu 5
Magazinul Piața M. Kogălniceanu

SALONUL DE COAFURĂ ȘI FRIZERIE BURDUJA

Piața COGĂLNICEANU

face cunoscut onor clientelei că de Sf. Sărbători și-a completat personalul necesar cu specialiști. Prețurile cele mai reduse.

Vechiul magazin de încredere

Jenică Lazariu

VINURI DE BASARABIA DIN VESTITELE VII
VLADIMIR ZAPOROSCHENKO
Lumânări de ceară de albine

Locul de întâlnire al întregii elite pietrene este la

RESTAURANTUL ȘTEFAN COMISU

deschis de curând în plin centru și asortat cu cele mai fine aperitive și cu cele mai alee vinuri de Odobești. Bere AZUGA și ZIMCA. Muzică de țigani. Localul deschis până în zori. Prețuri foarte reduse.

Gustați numai Berea de Martie

„ZIMCA” e cea mai bună